

že je osobou méně věrohodnou. Pokud soud přimyká se prostě k právní kvalifikaci spisu obžalovacího, nezkoumal věc s onoho hlediska, spočívá jeho rozhodnutí na mylném výkladu zákona (výrok o nepříslušnosti byl následkem toho předčasným); bylo proto odůvodněné zmateční stížnosti vyhověti, napadený rozsudek zrušiti a vrátiti věc soudu první stolice, by ji před pětičlenným (kmetským) senátem znovu projednal a rozhodl, řídě se při tom shora vysloveným právním názorem zrušovacího soudu a dbaje nákladů řízení zrušovacího.

Čís. 3346.

Při zjišťování ceny věci prodané s výhradou práva vlastnického (§ 183 tr. zák.) jest vzítí za základ obecnou hodnotu věci v době, kdy pachatel s ní protiprávně naložil; jest vzítí zřetel na znehodnocení věci obvyklým používáním, nikoliv zlomyslným poškozením věci pachatelem.

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Zm I 498/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 11. června 1928, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem zpronevěry podle § 183, 184 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a věc vrátil témuž soudu nalézacímu, by o ní znovu jednal a ji rozhodl.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje kromě jiných zmatečných důvodů zmátek podle § 281 čís. 10 tr. ř. výtkou, že poškozená trojkolka neměla cenu přes 200 Kč a že neměl proto obžalovaný, prodáv tuto jemu s výhradou práva vlastnického prodanou trojkolku, býti odsouzen pro zločin, nýbrž jen pro přestupek a domáhá se proto zrušení rozsudku. Tím vytýká stížnost, že cena trojkolky nebyla vůbec zjištěna. Zmateční stížnosti jest přisvědčiti, pokud táž uvádí, že při zjišťování ceny věci s výhradou práva vlastnického prodané, jest vzítí za základ obecnou hodnotu věci v době, kdy pachatel s ní protiprávně naložil. Při zjišťování této ceny jest vzítí zřetel na znehodnocení věci obvyklým používáním, nikoliv na znehodnocení zlomyslným poškozením předsevzatým pachatelem. Soud nalézací tuto hodnotu zpronevěřené trojkolky vůbec nezjišťuje, nýbrž běře v napadeném rozsudku za podklad jen rozdíl mezi cenou kupní a učiněnými splátkami, ač v souzeném případě vzhledem k tvrzenému, nezaviněnému poškození trojkolky měl tuto hodnotu zvlášť v úvahu vzítí, pro případ, že by mu nebyla postačila pro toto zjištění výpověď svědka Jaroslava Š., jenž udal, že za trojkolku vyplatil 2600 Kč. Než soud nezabýval se ani s touto výpovědí a hodnotu trojkolky

v době, kdy s ní obžalovaný, prodáv jí Š-ovi, protiprávně naložil, vůbec nezjišťoval. Bylo proto zmateční stížnosti vyhověti a ježto se nelze obejiti bez nového hlavního přelíčení, bylo za souhlasu generální prokuratury podle § 5 zák. ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. pro rok 1878 právem uznati tak, jak se stalo, aniž by bylo potřebí zabývati se s dalším vývody stížnosti.

Čís. 3347.

Podstatou dokonaného zločinu násilného smilstva podle § 125 tr. zák. jest, že pachatel osobu ženskou skutečně vykonaným násilím přemoženou zneužije k mimomanželské souloži; vyhledává se pohlavní spojení (*conjunctio membrorum*) odpovídající pomu pravidelné soulože.

Hájí-li se pachatel tím, že následkem fysické nemožnosti k souloži nedošlo, jest dáti porotcům eventuální otázku na pokus násilného smilstva (§ 320 tr. ř.).

(Rozh. ze dne 13. prosince 1928, Zm I 685/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaných do rozsudku zemského trestního jako porotního soudu v Praze ze dne 18. září 1928, jímž byli stěžovatelé uznáni vinnými zločinem násilného smilstva podle § 125 tr. zák. a přestupkem proti veřejné mravopoctnosti podle § 516 tr. zák., pokud byli obžalováni uznáni vinnými zločinem násilného smilstva ve smyslu § 125 tr. zák.; výrok porotců, týkající se první a druhé otázky hlavní a první a druhé otázky dodatkové a odsuzující část rozsudku na něm spočívající zrušil, a to rozsudek ve výroku o vině, jakož i o trestu a o výrocích s tím souvisejících a věc odkázal v rozsahu zrušení do příštího zasedání soudu porotního při zemském trestním soudu v Praze k novému projednání a rozhodnutí. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

důvodech:

Stížnosti nelze upříti oprávnění, pokud s hlediska důvodu zmatečnosti čís. 6 § 344 tr. ř. vytýká odsuzujícímu výroku pro zločin dokonaného násilného smilstva porušení předpisu § 320 tr. ř., poněvadž porotcům nebyla dána otázka eventuální na pokus zločinu násilného smilstva, hledíc k obhajobě obžalovaných, že k souloži vůbec nedošlo. Skutečně vychází z protokolu o porotním hlavním přelíčení najevo, že se obhajoba obou obžalovaných tímto směrem nesla. Podle zápisu udal obžalovaný František F., že neměl úd stopořený, že ležel na Ludmile P-ové asi 10 minut, že však přirození jeho nevniklo do jejího; že též semeno mu nevyteklo, a že, když nemohl nic udělati, spoluobžalovaný Josef T. mu řekl, aby šel pryč, načež tento na ni vlezl sám; a Josef T. zase udává, že na to vytáhl svůj stopořený úd, leč sotva si na P-ovou